בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

28 בינואר 2014

תמ"ש 41972-07-13

בפני כב' השופטת שפרה גליק

התובעת **ק.מ.ל.**

ע"י ב"כ עו"ד לורי גייזלר

נגד

הנתבע **י.פ,**

ע"י ב"כ עו"ד רועי קורץ

פסק דין

ההליך

1. התובעת הגישה תביעה שמהותה שינוי הסדרי הראיה של הקטינים, ילדיה וילדי הנתבע, עם אביהם.

הצדדים הופנו ליחידת הסיוע ולגורמי הרווחה ובכל אלה נוכחתי כי התובעת אינה משתפת פעולה עמם, ומפרה החלטות שניתנו על ידי בעקבות מפגש זה.

2. בישיבת 21.1.2014, משהגיע תסקיר גורמי הרווחה, שאלתי את ב"כ התובעת אם תסכים לתוכנית הטיפולית המוצעת, אולם לטענתה אין היא מסכימה עם המלצות התסקיר.

3. לפיכך ביקשתי את הצדדים לטעון בשאלה מדוע לא אמחק את תביעתה של התובעת, ומשסיכמו הצדדים טענותיהם, ניתן עתה פסק דיני.

הרקע ותמצית טענות הצדדים

4. הורי הקטינים (ילידי 2007 ו- 2008) גרושים והם חוזרים וניצים בפני חדשות לבקרים. רק כדי לסבר את האוזן אדגיש שלצדדים יש 21(!) תיקים קשורים.

5. ביום 18.7.2012 ניתן על ידי פסק דין בתמ"ש 42591-09 בו הכרעתי בשאלת המשמורת בילדי הצדדים, הכרעתי כי הקטינים יהיו במשמורת אמם (התובעת בתיק שלפני) תוך קביעת הסדרי ראיה לאבי הקטינים (הנתבע בתיק שבפני).

6. כבר בתסקירים שהוגשו במסגרת סכסוך המשמורת ציינו גורמי הרווחה כי "**המדובר על זוג הורים הנמצאים במאבק מתמשך ברמת קונפליקט גבוהה, כאשר העוצמות הכרוכות בסכסוך נותנות את אותותיהן גם בילדים המשותפים הרכים**" (תסקיר מיום 7.7.2010).

הומלץ לסייע להורים להימנע מדפוסי המאבק המתמשך "**לרבות הפסקת הדפוס של שימוש בגורמי הרווחה ככלי להסלמת המאבק וכך לביטוי האשמות הדדיות**". יתרה מזו, פקידת הסעד פנתה לבית המשפט והמליצה "**על הסרת סמכויות והפסקת מעורבותה של פקידת הסעד לסדרי דין**".

7. חרף רצונם של גורמי הרווחה למשוך ידם מהתיק, ניתן בסופו של דבר, כאמור, פסק דין, אולם הדי הקונפליקט שבין הצדדים לא שככו והצדדים המשיכו להתכתש בבית המשפט. אציין עוד שפסק הדין ניתן לאחר שמיניתי את "מכון שלם" כמומחה מטעם בית המשפט, אשר התבקש לתת חוות דעת באשר למסוגלות ההורית של כל אחד מהצדדים. חוות דעת המומחה ציינה את שני ההורים כבעלי מסוגלות הורית תקינה. בהמלצות הסדרי הראיה המליץ המומחה כי הסדרי הראיה של האב עם הקטינים יהיו ללא ליווי או פיקוח במתכונת של יומיים באמצע השבוע וכל סוף שבוע שני, וכן מחצית החגים והחופשות.

8. תוך כדי הדיונים בפני העתיקה האם את מקום מגוריה ליישוב צפוני ומרוחק ממקום מגוריהם הקודם של הצדדים, לפיכך הורה כב' השי' שטרק, בדיון שהתקיים בפגרה, על חלוקת הסעות הילדים למפגש עם האב בשווה בין ההורים.

9. בתביעה הנוכחית טענה אם הקטינים שהאב מאיים עליה וכי "**נקט באלימות כלפי ילדיו תוך הטרדה ומועקה**". לטענתה, עקב אלימותו של האב, הוגשו נגדו שני כתבי אישום בגין תקיפה ואיומים.

10. התובעת הוסיפה וטענה בתביעתה כי לאחרונה הגישה בקשה לצו הגנה בגין ארוע נטען של איומים כלפיה וכלפי הילדים בבית המשפט לענייני משפחה בנצרת (ה"ט 31053-07-13), ניתן לה צו במעמד צד אחד וניתנה במסגרתו החלטה כי עד למעמד שמיעת הבקשה במעמד הצדדים יראה האב את הקטינים במרכז קשר. בינתיים הועבר התיק לבית משפט זה, כיון שבו התנהל ממילא כל הסכסוך בין הצדדים. בדיון אותו שמעתי במעמד שני הצדדים דחיתי את הבקשה לצו הגנה, בין היתר לאחר שהעדפתי את גרסת הנתבע, ולאחר שהצדדים נבדקו בפוליגרף והתובעת נמצאה כמי שאינה דוברת אמת. ראה פסק דיני מ- 11.8.2013 בו פורטו הדברים (ה"ט 31053-07-13). הערעור על פסק דיני נדחה (עמ"ש(ת"א) 19344-08-13).

11. כזכור, בשל טענותיה של התובעת היא ביקשה כי הסדרי הראיה של הקטינים עם אביהם יקבעו תחת פיקוח ודרשה כי יוגש תסקיר מעודכן.

12. בכתב הגנתו כפר האב בטענותיה של האם וטען כי האם מפרה את פסק הדין להסדרי ראיה וכי נאלץ להגיש פעם אחר פעם בקשות לבזיון בית משפט. לטענתו, האם מצדה עוד כל שלאל ידה כדי למנוע קשר בין הנתבע וילדיו. לטענתו "**אם יש צורך להגן על הילדים, הרי שההגנה צריכה להיות מפני אמם אר הורסת את הילדים, מסיתה אותם כנגד אביהם ומתפקדת כהורה מנכר לכל דבר וענין**".

13. במסגרת התיק הוגשה מטעם התובעת "**בקשה בהולה בזמן הפגרה בבקשה לצו זמני למניעת הסדרי ראיה בין האב לקטינים וקביעתם בפיקוח**" (בקשה מס' 2). בבקשה זו ביקשה התובעת צו מניעה זמני לקיום הסדרי הראיה בין האב וילדיו, וקיומם בפיקוח. נוכח ארועי האלימות הנטענים בתביעה הועדתי דיון בבקשה לדיון 23.10.2013, ובדיון זה הזמנתי תסקיר מגורמי הרווחה וקבעתי את התיק להוכחות.

14. נוכח הסכמות האב הוריתי כי הסדרי הראיה יתקיימו כאשר האב יבוא ויקח את הילדים ישירות ממוסדות החינוך והענקתי לפקידת הסעד לסדרי דין במקום מגורי האם והקטינים סמכויות במסגרת סעיפים 19 ו- 68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962, לשנות את הסדרי הראיה.

15. באותו דיון (23.10.2013) דיווח לי ב"כ האב כי במשך ארבעה חודשים האב אינו רואה את ילדיו. ב"כ האם ביקשה שוב כי אורה שהמפגשים אותם קבעתי בהחלטתי יהיו במרכז קשר. בהחלטתי קבעתי כי בעצם מתן החלטתי בבקשות 4 ו- 6 "**לא קיבלתי שיש צורך במרכז קשר**". באותו דיון טענה ב"כ האם כי האב איים עליה שלא תהיה עורכת דין. האב מצדו אמר כי אמר זאת כי הגיש תלונה נגדה על עריכת בקשה לצו הגנה בה טענה דבר שקר, היינו כי נקבע שעליו לראות את ילדיו במרכז קשר. הערתי על אלימות מילולית וגסות רוח זו בהחלטתי. עקב התגובה הסוערת של ב"כ האם נאלצתי לערוך הפסקה בדיון וביטלתי את הסדרי הראיה שקבעתי קודם לכן.

16. הועדתי קדם משפט נוסף והוריתי על קיום מפגש עם הילדים בנוכחות עו"ס ... ביחידת הסיוע, וכן הזמנתי תסקיר. מכל החומר המקצועי שהצטבר מני אז ועד לדיון האחרון עולה באופן מובהק שהאם אינה מאפשרת מפגשים בין האב לילדיו, ואף מונעת אותם, לפיכך בדיון האחרון שהתקיים בפני פניתי לב"כ הצדדים וביקשתי מהם לטעון מדוע לא אמחק את התביעה.

דיון

17. ביום 30.10.2013 קיימתי מפגש עם הקטינים ביחידת הסיוע, והועבר דיווח בחסיון החתום במעטפה בכספת בית המשפט. בקצרה אסכם שלא התרשמתי כי הילדים מפחדים מאביהם.

18. לאחר מפגש זה, ביום 6.11.2013, ניתנה על ידי החלטה בה הוריתי על קיום הסדרי הראיה בין האב לקטינים במעקב ובפיקוח יחידת הסיוע, תוך פירוט מדויק לפיו פעם בשבוע, בימי ג', תביא האם את הקטינים ליחידת הסיוע בשעה 16:00, כי המעבר לאב ייעשה ביחידת הסיוע והצדדים ינהגו בהתאם להנחיות יחידת הסיוע, וכי האב יחזיר את הילדים למחרת בבוקר למסגרת החינוכית. כן יש פירוט נוסף (העוקב את דו"ח יח"ס מיום 6.11.2013).

עוד הוחלט כי תוצע תוכנית טיפול על ידי יחידת העמקים של גורמי הרווחה, וזאת לאחר דו"ח יחידת הסיוע המסכם ארבעה מעברים ביחידת הסיוע. בדו"ח שהועבר אלי מטעם יחידת הסיוע הובהר כי הצעה זו היתה **מוסכמת על הצדדים**.

19. הבר"ע על החלטתי נדחתה והתבקשתי לעיין בהחלטתי מחדש. בענין זה ראה בקשות מס' 9 ו- 11 בהן נטען כי בהחלטתי מיום 6.11.2013 חרגתי מסמכותי. הבקשות נדחו ונקבע קד"מ נוסף ליום 15.12.2013.

במסגרת החלטתי מיום 4.12.2013, קבעתי, בין היתר:

> **"אני מביעה את מורת רוחי על כך שהסדרי הראיה שנקבעו בהחלטתי מיום 6.11.2013 לא קוימו עד כה, וזאת חרף החלטות מפורשות שניתנו על ידי ולפיהן על הצדדים לפעול בהתאם להחלטתי בדבר הסדרי הראיה, ולא הוריתי על ביטול ו/או השהיית החלטתי זו".**

20. בינתיים ביום 14.11.2013 ניתן על ידי יחידת הסיוע דיווח ביניים כדלקמן:

> **"1. בהתאם למורכבות התיק ולנפיצות הסכסוך המר שבין הצדדים, מועבר לכב' בית המשפט דיווח שבועי עדכני על התקדמות הצדדים בביצוע החלטת כב' ביהמ"ש הנ"ל.**
>
> **2. החלטת ביהמ"ש לגבי מפגשי חידוש קשר בין האב לילדים הייתה אמורה להתחיל אופרטיבית ביום ג' 12.11.13 בשעה 16:00. בו ביום בשעה 14:00 קיבלתי הודעה דחופה מהאם כי**

הילדים חלו הם עם חום גבוה והקאות והיא לא תוכל להגיע. האם התחייבה להעביר בהתאם אישור רפואי הן אלי והן אל האב.

3. האב שגילה סקפטיות לגבי עיתוי המחלה, נתבקש לקבל את האישור ללא חקירה ודרישה, מתוך אמון שלי, שדיווח האם תואם מציאות, והסכים לכך.

4. בברור טלפוני עם האם היום התחוור כי הילדים עדיין חולים ורתוקים לבית, אך הצפי הוא שביום ג' הקרוב 19.11.13 ניתן יהיה להתחיל בתהליך.

5. למען הסר ספק יובהר כי מחלת הילדים רק דחתה את התחלת התהליך אך לא קיצרה אותו.

6. לגבי תקשורת אודיו ויזואל - לנוכח הודעה שנמסרה לי ע"י האם שאין לה תוכנת סקייפ ולא ציוד/ תקציב לרכישת מצלמה ומיקרופון הדרושים לצורך זה, הסכים האב לממן את רכישת הנדרש והתקנתו במחשב שבבית האם, מבלי לקזז סכום זה מדמי המזונות.

7 בנסיבות אלו הוסכם כי האם תודיע לאלתר על חנות לציוד מחשב העוסקת גם בטכנאות התקנה בעיר עפולה. האב יפנה לחנות זו וישלם ישירות לנותן השירות על התקנת תוכנת סקייפ וציוד מתאים להפעלת תוכנה זו קרי מצלמות ומיקרופון במחשב שבבית האם בישוב .... יש להדגיש כי מדובר על התקנה זו ולא מעבר לכך וכי למען הסר כל ספק, הטכנאי שיתקין את הנ"ל יהיה מטעם החנות שבחרה האם ולא מהחברה שמנהל האב.

8. מצופה כי כל הביצוע של התקנת תקשורת סקייפ יצא לפועל לא יאוחר מ- 7 ימים מיום מתן תוקף של החלטה לנ"ל. והתקשורת היומית כמפורט בהחלטת כבודה תתחיל בהתאם, <u>מייד לאחר התקנת התקשורת</u>.

9. לגבי פנייה לתחנת העמקים - יידעתי בכתב את מנהל התחנה ד"ר ... לגבי החלטת ביהמ"ש, עמדתי איתו בקשר טלפוני. לדבריו, האם כבר פנתה וקיבלה את הטפסים למילוי. לאחר מכן, בתחנה יעריכו מהו תהליך ההכרות הנדרש עם ההורים והילדים, על מנת לקבוע מסגרת טיפולית בהתאם לצרכי הילדים וההורים, בהתאם יוגש אלי תחשיב נפרד:

- לגבי תהליך ההכרות לצורך קביעת התכנית.
- לגבי התכנית הטיפולית שתוצע.

- **התחשיבים הנ"ל יובאו על ידי לידיעת ביהמ"ש לצורך קביעת התחלקות הצדדים במימון .**

10. מבוקש מתן תוקף להסכמות הצדדים לגבי הנושא הרפואי, ולגבי התקנת התקשורת.

המשך דיווח על התקדמות המתווה שקבע ביהמ"ש, יוגש בסיום השבוע הבא".

21. ביום 17.11.2013 ניתן דוח יחידת הסיוע:

"1. בהתאם להחלטה הנ"ל (ס' 3.8 - 3.10) קיבלתי הודעת ד"ר .. מנהל תחנת העמקים כי הם ערוכים למפגשי הכרות עם המשפחה לצורך קביעת תכנית טיפול.

2. כפי שנמסר על ידו , לצורך ההכרות הנ"ל נדרשות 5 שעות, המפוצלות כדלקמן: שעת הכרות בנפרד עם כ"א מההורים וכ"א מהילדים ע"י פסיכולוג ושעה אחת לצורך סיכום המפגשים ועריכת תכנית הטיפול.

3. עלות- עלות המפגשים הינה 250 ¤ לשעה דהיינו סה"כ עלות ההערכה הינה 1250 ₪ (ללא תוספת מע"מ למחיר זה).

4. המלצת יח"ס הינה שכל צד ישלם במלואו , עבור המפגש שיערך עמו. עלות המפגש עם כל ילד תתחלק בשיעור של 2/3 האב ו- 1/3 האם. עלות שעת הסיכום והערכת המידע תתחלק בין הצדדים חלק כחלק.

5. על פי הודעת תחנת העמקים לאחר קבלת אישור ביהמ"ש הם יחלו במפגשים הנ"ל עם המשפחה, תכנית הטיפול תועבר ליח"ס ולשירותי הרווחה לאחר השלמת מפגשי ההערכה".

22. ביום 19.11.2013 ניתן דו"ח יחידת הסיוע כדלקמן:

"1. בהתאם לאמור במכתבנו הנ"ל, ביצוע החלטת כבודה הנ"ל הייתה אמורה להתחיל היום בשעה 16:00 ביחידת הסיוע (בדחייה כמפורט במכתבנו הנ"ל).

2. בשעה 10:00 בבוקר התקשר האב מר ... לוודא שההסדרים שנקבעו מתקיימים, כדי לתכנן בהתאם את סדרי עבודתו.

3. האב דיווח שהיו כל מיני פניות לביהמ"ש בעניין ההחלטה הנ"ל. נמסר לאב שפניות אלו אינן בידיעתנו, וכל עוד לא נתקבלה החלטה אחרת ההחלטה הקיימת מבחינתנו, בעינה עומדת.

4. בשעה 14:30 היום, התקשרה האם הגב' ..., ומסרה שהיא הגישה בקשות לעצור את קיום ההסדרים שנקבעו בהחלטת ביהמ"ש הנ"ל ובאות כוחה מסרו לה לדבריה, שאין החלטה בבקשות, ומכיוון שאלו בקשות עם הנמקות "כבדות משקל", אין לקיים הסדרים עד שתינתן החלטה והדבר ידוע לאב.

5. בהתאם, עמדתי בקשר מיידי עם לשכת כבודה, נמסר לי ע"י העוזרת המשפטית שהבקשה להשהיית ההסדרים, נדחתה, ובבקשה אחרת, נקבע דיון לדצמבר. ומכל מקום, המצב המשפטי הינו שיש לקיים את ההסדרים. הודעה על כך נשלחה מיידית לאם במייל, הושארה לה הודעה בתא קולי, וכן נשלחה בשעה 14:35 הודעה על כך בפקס לבאת כוחה.

6. בשיחה טלפונית נוספת עם האם, היא מסרה שהיא לא ראתה את החלטת ביהמ"ש, שעליה מסרתי לה , והשיחה נקטעה.
בהמשך התקשרה האם שוב, נמסר לה שבין אם ראתה ובין אם לאו, ההנחייה המשפטית היא: שההחלטה בעינה עומדת כל עוד לא נקבעה החלטה אחרת. השיחה נקטעה על ידי, כשהאם החלה לומר להצדקת אי בואה, "שטובת ילדיה לעיניה".... הפסקת השיחה נעשתה מאחר שכפי שהובהר לאם לא פעם, במענה לפניות טלפוניות ממושכות שלה, יחידת הסיוע, אינה בגדר ערכאת ערעור ואין זה מתפקידה לתת אוזן קשבת לטרוניותיה החוזרות ונשנות, על מה שאינו נראה לה, בהחלטות שנתנו, בפרט לאחר שכבר פנתה לביהמ"ש העלתה את טיעוניה- ונדחתה.

7. בהמשך, עמדתי בקשר עם האב, שמסר שלא ידוע לו על ביטול המפגש היום, הוא נערך מבחינת עבודתו, בהתאם. יתירה מזו האב מסר שבא כוחו כבר ראה את החלטת ביהמ"ש לגבי קיום המפגשים ודחיית הבקשה להשהייתם, וכן שקודם לה, עוד שלח מכתב לבאת כוח האם בדבר קיומם של ההסדרים היום.

8. האב הופיע בהתאם ביחס בשעה 16:00 והמתין עד לשעה 17:00 למפגש עם הילדים. האם לא הגיעה וגם לא טרחה להודיע לו על כך.

9. בשעה 17:00 הגיעה ליח"ס הודעת פקס מבאת כוחה של האם העו"ד בלאו בהרב (מצ"ב), לפיה: "מרשתי לא קיבלה ממני כל הנחייה שלא להגיע למפגש. מרשתי קיבלה הנחייה שכל עוד אין הנחייה אחרת עליה להגיע למפגש". ובהמשך נכתבה הערה

נוספת: "מרשתי עודכנה לגבי ההחלטות שנית היום". (מצ"ב הפקס והמענה).

10. יש לומר שלהתרשמותנו, כבר עתה, מסתמן דפוס סדרתי של אי קיום החלטת ביהמ"ש ע"י האם לגבי מפגש הילדים והאב, כאשר האם מודיעה בדקה ה- 90 כמעט, על ביטול שסיבותיו המוצהרות, היו ידועות לה זמן רב קודם.

11. כך למשל - לדבריה, הילדים חשו ברע לילה קודם לביטול המפגש הקודם, אך היא הודיעה על ביטול המפגש ביום המחרת, שעתיים לפני שהיה אמור להתקיים (ב- 12.11.16), לדבריה, מיד לאחר שיצאה מהמרפאה של רופאת הילדים בעפולה.

12. אישורי המחלה, (שצורפו לעדכון הקודם), נשלחו על ידה יומיים מאוחר יותר ב- 14.11 ומהם עולה, כי הם מהמרפאה בכפר שבלי, ללא ציון אבחנה רפואית כלשהי.

13. לפנים משורת הדין ולפי בקשתה של האם מיח"ס, ובהתאם לה לפי המלצתנו לאב, לא נעשתה פנייה שלו לרופאת הילדים, כפי שרצה, <u>כדי להיוודע שלום ילדיו ישירות</u>. זאת כדי שלא להסעיר את המערכת הרופפת שבין הצדדים, בטרם החל התהליך שנקבע.

14. יש לציין בהקשר זה, כי עקב תלונה נוספת שהגישה האס במשטרה ביום 27.10.13 כנגד האב, מנוע היה האב לפי הוראת המשטרה, כפי שנמסר לנו על ידו, לעמוד בקשר עם הגב' ...., למשך יומיים.

15. השבוע שעד למפגש שהיה אמור להתקיים היום, נוצל ע"י להגשת בקשות שונות לביהמ"ש, שתכליתן כפי שהבנו מדבריה, הינה ביטול המפגש/ים בין הילדים לאב.

16. משלא נענו בקשותיה, פנתה האם שעה וחצי לפני המפגש שהיה אמור להיות היום, כדי לבטלו כביכול בהנחייה משפטית שקיבלה. נימוק שנדחה לחלוטין, כמפורט לעיל, ע"י באת כוחה, שלדבריה, אף נתנה לה הנחייה הפוכה, <u>שכן</u> לקיים את המפגש.

17. מכל הנ"ל עולה, שהאם <u>עשתה דין לעצמה ולא הגיעה עם הילדים למפגש ללא כל סיבה</u>.

18. פרט לנזק הנגרם לילדים ממניעת הקשר עם האב הרחקתו הפיזית והרגשית מהם והעמדתם בסיכון פסיכולוגי לפתח

הפרעה של ניכור, גרמה האם, לביטול זמנה של יחידת הסיוע כבר פעם שנייה.

19. נגרם ביטול זמן גם לאב, ומעבר לכך התרשמתי שתוחלתו להיפגש עם ילדיו לאחר שכבר התראו במפגש שהתקיים בחסות ביהמ"ש, נכזבה פעם נוספת, הוא הביע על כך צער רב ודאגה כנה לילדיו.

20. <u>כדי למנוע ביטולים נוספים מומלץ כי</u>:

- **ביהמ"ש יורה לרופאת הילדים ד"ר ..., להעביר במייל דיווח ישיר לאב על כל ביקור של הילדים במרפאתה ובכלל זה אישור מפורש מטעמה, אם ניתן לנוכח מצבם הרפואי, להסיעם למפגש עמו, אם לאו אם וככל שמחלתם נופלת על יום ביקור שלהם אצלו.**
- **יחידת הסיוע תמשיך לנסות לקיים את המתווה שקבע ביהמ"ש בהחלטתו הנ"ל, ביום ג' הבא 26.11.13 בשעה 16:00. 16 אולם כדי למנוע טרפוד נוסף של התהליך, יתכן ונדרש תמריץ לאם שיניע אף אותה לקיים את ההחלטה, לטובת ילדיה ולא לדחותה שוב ושוב".**

23. ביום 26.11.2013 ניתן דו"ח יחידת הסיוע כדלקמן:

"1. בהתאם להחלטה הנ"ל , היה אמור להתקיים היום, 26.11.13, ביח"ס בשעה 16:00, מפגש של האב עם ילדיו ומעבר לביקור כולל לינה בביתו.

2. בשעה 14:43 הגיע ליח"ס מכתבה של האם בפקס, (מצ"ב) בו היא מודיעה שהבן ... חולה, (לא צורף אישור רפואי).

3. זמן קצר קודם לכן, הגיעה גם הודעה בפקס מהאב, לפיה ב"כ האם עדכנה את ב"כ האב , שהילד חולה (ג"כ ללא הצגת אישור רפואי).

4. לדברי האב, ברור מול ביה"ס העלה: ש... אינו מבקר בבי"ס, כבר 3 ימים.

5. לדברי האב, מכתבה של עו"ד ..., נעשה בתגובה לפנייתו של בא כוחו- עו"ד ..., בעניין הסדרי הראייה שהיו אמורים להתקיים היום.

6. האב ציין בהקשר זה, שדיון שהיה אמור להתקיים השבוע, בעניין צו הגנה שנתבקש ע"י האם, נדחה עקב מחלתה של האם.

7. האב הביע מחאה על כך ששוב, דבר שידוע לאם יום ויותר-קודם, מדווח שוב ב"רגע האחרון". ומעבר לכך קובל האב על כך, שהאם אינה מיידעת אותו לגבי מצבו הרפואי של ... (שאינו מבקר בבי"ס כבר 3 ימים), ולפני שבועיים כנ"ל.

8. בעניין זה, אין לי אלא לחזור על ס' 20 במכתבי מיום 19.11.13 לעניין קשר ישיר במייל בין הרופא לאב כמפורט בסי 20 לעיל.

9. לנוכח מחלותיו התכופות לאחרונה, של ...., ניתן מענה חיובי לאב המודאג לעמוד בקשר ישיר עם הרופאה של ... בקופ"ח ולהתעדכן לגבי מצבו הרפואי.

10. ובעניין אחר: התקבל מהאם היום בבוקר מכתב , המבהיר כי לצורך ביטול המפגש הקודם, נועצה בעורכי דין אחרים ולא בעו"ד .... (מצ"ב).

11. אני מוצאת לנכון להתריע כי ככל שמתארך הנתק בין האב לילדיו ובהעדר ליווי רגשי מתאים, <u>גובר והולך הסיכון שהילדים יפתחו ניכור לאב</u>".

24. ביום 3.12.2013 ניתן דיווח יחידת הסיוע כדלקמן:

"1. בהתאם להחלטת כבודה מיום 6.11.13 שנתנה לאחר מפגש כב' ביהמ"ש עם ילדי הצדדים היה אמור להיערך היום 3.12 מפגש ביח"ס, אליו הייתה האם אמורה להביא את הילדים והאב אמור היה לקבלם ולהחזירם לאם למחרת.

2. לנוכח ביטולים חוזרים ברצף מצד האם של מפגשים שנקבעו בהחלטה הנ"ל, נשלחה לצדדים הודעה במייל אתמול, כי המפגש היום 3.12 אמור להתקיים בשעה 16:00 כפי שנקבע בהחלטה הנ"ל.

3. בצהרי היום התקשר האב והודיע כי בא כוחו קיבל הודעה מבאת כוח האם שהמפגש היום לא יתקיים כי "הילדים נמצאים בטיול", האב העביר את ההודעה שקיבל (מצ"ב).

4. האם לא טרחה ליידע את יחידת הסיוע על הביטול, אף שכפי שנכתב ע"י באת כוחה, "הטיול תוכנן מזה זמן רב", (דהיינו כפי שמשתמע, לפני ה- 6.11.13 מועד בו נתנה החלטת ביהמ"ש), האם לא דיווחה על קיומו של טיול זה, לא יזמה מבעוד מועד פנייה לשינוי היום, באופן שהילדים יוכלו הן לצאת לטיול והן להיפגש עם אביהם. תחת זאת לא הודיעה כלל ליח"ס על

הביטול, התעלמה מההחלטה הנ"ל, וגרמה שוב לביטול זמנה של יח"ס.

5. יש לציין כי בהחלטה הנ"ל מיום 6.11.13 נקבעה סדרת מפגשים למשך חודש כאשר ציר המפגשים הינו יום ג' בשעה 16:00 כשהמעבר של הילדים בין האם לאב אמור היה להתקיים ביחידת הסיוע בסיוע טיפולי במידת הצורך , כמו"כ הותוו מפגשי סופ"ש במתכונת שונה (2 סוגים של מעברים בין ההורים), כדי לבחון ע"ס מעקב צמוד, את האפשרות שתתאים למתווה קשר אב- ילדים, באופן זמני , עד להגשת תסקיר.

6. החודש תם והמפגשים טורפדו, בתואנות כאלו ואחרות, אך בדפוס חוזר ונשנה של זלזול בזמנה של יח"ס מצד האם, בצד גרימת אכזבה ועוגמת נפש מצטברת אצל האב , לה היינו עדים מדי שבוע.

7. בנוסף, כפי שדווח ע"י האב, לא מולאה עדיין גם החלטת כב' ביהמ"ש בדבר התקנת סקייפ (אף שחלף המועד שנקבע ע"י ביהמ"ש), האם לדבריו, לא הודיעה לו היכן היא מבקשת שירכוש את הציוד לצורך קיום קשר חזותי- קולי במחשב עם ילדיו, כפי שנקבע . בהחלטה מיום 19.11.13.

8. לעניין פנייה לתחנת העמקים, לטיפול בילדים ובהורים, קבלתי דיווח מהאב כי נקבע לו מפגש הכרות ביום ו' הקרוב, מהאם לא קבלתי כל דיווח אם קבעה מועדי פגישה שלה ושל הילדים בתחנת העמקים.

9. לנוכח ההתרשמות מזלזול מופגן מצד האם, ביחס לביצוע החלטת כב' ביהמ"ש ע"י יח"ס, וגרימה סדרתית של ביטול זמנה של יח"ס, מבוקשת הנחיית ביהמ"ש לגבי המשך/ הפסקת הניסיון לאיחוי הקשר אב ילדים ביח"ס.

10. אנו חוזרים על ההתראה כי התמשכות הנתק בין האב לילדים, מגבירה את הסיכון להתפתחות הפרעה מסוג ניכור הורי".

25. הנה כי כן, מסקנת יחידת הסיוע הינה כי המפגשים **טורפדו** (ממש כך!) על ידי האם.

26. אסטה לרגע ואבהיר כי עת עסקינן בתיק משמורת, חרף העובדה שלעיתים הורה אחד הוא התובע, דווקא ההורה השני, הנתבע, נקבע לעתים כהורה משמורן.

הוא הדין בהסדרי ראיה. הורה אחד תובע כך, ובית המשפט מחליט אחרת, אין מתקיימת בתוצאה שכזו הקביעה של "ultra petitum" (כלומר קביעת סעד שלא נתבקש), שכן כתשובתו של ב"כ הנתבע לבקשות האם, בית המשפט הוא אביהם של כל הילדים והוא רואה את טובת הקטינים כחובתו הראשונה במעלה, ולאו דווקא בהיבט האדברסרי המקובל.

27. ביום 19.1.2004 הגיע דו"ח סוציאלי מהאגף לשרותים חברתיים במועצה האזורית גלבוע, ובין היתר נכתב:

> "**בפגישה במחלקת הרווחה, ...** (האם - ש.ג.) **תיארה שלא הבינה את פשר ההחלטה של הסדרי הראייה דרך יחידת הסיוע, ולדבריה מלבד פעם אחת ש...** (הבן - ש.ג.) **אכן היה חולה, לא פעלה על פי ההחלטה כי היא לחלוטין לא נכונה בעיניה עבור הילדים**".

הדברים לא נאותים בעיני, בלשון המעטה. אין צד יכול להימנע מביצוע החלטה שיפוטית כי היא לא נכונה בעיניו.

28. בהמלצות התסקיר נכתב, בין היתר:

> "**להחזיר את הסדרי הראיה של הילדים עם אביהם בהקדם האפשרי. אין אנו רואים סיבה לדחות את הסדרי הראיה עד לאחר תהליך טיפולי. אנו ממליצים**..." (וכאן באות המלצות אופרטיביות).

ובסופו כתוב:

> "**חשוב להדגיש שהאם לא תהא נוכחת בעת המעברים**".

ויש עוד המלות טיפוליות, אותן לא אמנה כאן.

29. בישיבת 21.1.2014, כזכור, שאלתי את ב"כ התובעת אם בכוונת מרשתה לשתף פעולה עם התוכנית הטיפולית המוצעת על ידי גורמי הרווחה, אך כאמור נעניתי בשלילה (ראה עמ' 10 לפרוטוקול הדיון). ב"כ התובעת הבהירה כי יש לה השגות על התסקיר.

30. בנסיבות אלה אני סבורה כי התובעת לא תוכל לקבל סעד מבית המשפט כאשר היא מסרבת לכל הצעה מקצועית ולתוכנית טיפולית. הדבר היחידי שהיא תוכל להסכים לו הוא שהנתבע יראה את ילדיו בפיקוח, כל הצעה טיפולית אחרת היא פוסלת ומטרפדת, וכך קורה שהאב אינו רואה את ילדיו מזה ארבעה חודשים.

31. בעיני גישתה של האם היא גישה חסרת תום לב, היא אינה מקבלת הדרכה הורית, היא מנכרת את ילדיה מפני אביהם ובכך אין היא זכאית לסעד מבית המשפט. כידוע וכמאמר הפתגם האנגלי הישן: "He who come to equity must come with clean hands". בענין דומה ראה החלטת **כב' השופטת מרינה לוי**, בתמ"ש(קר) 34937-10-13 **פלונית נ' פלוני** (7.12.2013) (פורסם במאגר "נבו").

32. באת כוחה של התובעת אמרה לי בדיון כי לא יתכן שלמרשתה לא יהיה יומה בבית המשפט, ואולם אין בידי להסכים. ראשית, שמעתי מפי התובעת כי נגד הנתבע הוגשו שני כתבי אישום. אין בכוחי להכריע בטיבם או לשפוט הנתבע קודם הכרעה בכתבי האישום, ואפילו הרשעה בהם, אינה סיבה כדי למנוע מן האב להתראות עם ילדיו.

33. כמובן מאליו שבמידה והנתבע יורשע בדין תהא לתובעת סיבה לחדש תביעתה, והדבר ישקל בהתאם לנסיבות, ואולם בשלב זה, משהאם היא התובעת והיא מסרבת לקיים את החלטות בית המשפט, אין לה זכות לקבל סעד מבית המשפט.

34. חרף מחיקתה של התביעה ובהתאם לסעיפים 19 ו- 68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962, אני נותנת לפקידת הסעד לסדרי דין בתחנת העמקים (מקום מגורי האם והקטינים) סמכויות לקבוע את הסדרי הראיה בין האב לקטינים. תוקף ההסמכה לשנתיים מהיום.

אני מורה לצדדים לשתף פעולה עם גורמי הרווחה.

<u>סיכומו של דבר</u>

35. התביעה נמחקת.

36. התובעת תישא בהוצאות הנתבע, לרבות שכ"ט עו"ד, בסך 3,500 ₪.

ניתן היום, כ"ז שבט תשע"ד, 28 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

שפרה גליק

שפרה גליק, שופטת